

akceptable tidsforskel mellem installationen af beholder og den øvrige del af solvarmeanlægget kan senere administrativt udvides, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt, dog under hensyntagen til beholderens normale levetid.

Ændringsforslaget agtes fulgt op af en informationsindsats overfor borgere og installatører og ledsaget af en mærkningsordning, således at ejerne, herunder også evt. nye ejere, mindes om, at der er installeret en solvarmeferberedt beholder, der giver mulighed for installation af et solvarmeanlæg til stærkt reduceret pris.

Til nr. 3

Med bestemmelsen indføres hjemmel til at yde statstilskuddet til et VE-anlæg til et finansierende selskab. Forslaget sigter primært mod at øge anvendelsen af solvarmeanlæg ved hjælp af udlejnings- og leasingordninger, således som de kendes fra Holland.

Andre finansieringsformer, der gør det lettere af få solvarme, kan også komme på tale. Målgruppen er dels private, for hvem en typisk anskaffelsessum på ca. 36.000 Kr. selv efter statstilskud på ca. 9000 Kr. til et standardanlæg er uoverkommelig, dels kommunale, amtskommunale og statslige institutioner med stort vandforbrug, som er egnede til solvarmeanlæg. Disse institutioner har traditionelt vanskeligt ved at finde midler til solvarmeanlæg på deres anlægskonti, men vil ikke have problemer med at betale for anlægget af driftsmidlerne. Især ikke hvis prisen bliver nogenlunde den samme for den energi, der ellers skulle have været anvendt til fremstilling af varmt brugsvand, hvilket skønnes at blive tilfældet for de fleste anlæg.

Fælles for flere af de mulige finansieringsordninger er, at de kun vil kunne få betydning for solvarmeudbredelsen, såfremt statstilskuddet tilfalder det finansierende firma. Dette kan ikke gøres efter den gældende lov, hvorefter tilskuddet tilfalder bygningsens ejer, lejer eller forpagter, dvs. brugeren af solvarmeanlægget.

Adgangen til at etablere disse former for finansiering af solvarmeanlæg med statstilskud vil primært blive givet til energiforsyningselskaberne, men også til andre selskaber, der kan dokumentere den fornødne økonomiske og administrative soliditet. Det forudsættes, at elforsyningselskaberne, som en konsekvens af loven om elselskabers sideordnede aktiviteter (lov nr 409 af 14. juni 1995 om ændring af elforsyningsloven), af Elprisudvalget vil få godkendt muligheden for finansiering af sådanne sideordnede aktiviteter. Elprisudvalgets sekretariat har foreløbig vurderet, at en sådan finansieringsordning som en

sideordnet aktivitet formentlig vil kunne godkendes, såfremt den udformes tilfredsstillende med hensyn til risikovurdering i relation til kunderne, og konkurrenceforhold i relation til banker og andre finansieringsinstitutter. Det vurderes herudover, at der er behov for at tilvejebringe udtrykkelig lovhjemmel til, at de kommunale energiforsyningselskaber kan varetage de i lovforslaget beskrevne aktiviteter, herunder salg og finansiering af solvarmeanlæg, samt behov for at gennemføre lovgivning med henblik på en nærmere regulering af energiforsyningselskabernes økonomiske engagement i disse aktiviteter, herunder af finansiering, prisfastsættelse og eventuelt overskudsanvendelse.

Behovet vil blive afklaret efter nærmere drøftelser med energiforsyningselskaberne om de specifikke finansieringsformer.

Til nr. 4

Forslaget sigter primært mod udbetalingen af tilskud til solvarmeferberedte beholdere, der vil være af størrelsesordenen 1000 kr. pr. beholder. Efter den nugældende bestemmelse kan der ikke udbetales mindre beløb end 2000 kr. Med forslaget gives der hjemmel til at ændre dette mindstebeløb. Da installationen af solvarmeferberedte beholdere i forbindelse med tærede beholdere af tidsmæssige grunde som regel udelukker, at de sædvanlige procedurer med ansøgning og tilsagn om tilskud ikke kan gennemføres inden installationen, vil ændrede procedurer være nødvendigt. Med forslaget gives der hjemmel til sådanne, og til evt. at inddrage andre instanser end Energistyrelsen i tilskudsadministrationen. F.eks. vil det til udbetaling af beholdertilskud være nærliggende at etablere et samarbejde med »Kvalitetssikringsordningen for installation af solvarmeanlæg« (KSO) med sekretariat på Prøvestationen for solenergi.

Forslaget sigter sekundært på administrationen af standardtilskud generelt. Mod slutningen af en afviklingsperiode for et standardtilskud, f.eks. af solvarmetilskud, kan der blive tale om et stort antal tilskud, der hver især er relativt lille, og som nemmere kan administreres decentralt, f.eks. således som tilskuddene til boligforbedringer blev administreret af kommunerne under boligforbedringsordningen.

Til nr. 5

Den nugældende bestemmelse regnes for utidsvarende. Statstilskuddet er i dag for solvarmeanlæg og mindre fastbrændselskedlers vedkommende ikke mere en fast del af omkostningerne, men et fast beløb pr. anlæg, kun afhængig af anlæggets ydelse.